

прошедше неопредѣленно и второ-то прошедше опредѣленно на други-те глаголи, както читалъ ѣсмь, читалъ бѣхъ, прочитали бѣхмѣ.

§ 48. Освѣнь причастія-та отъ глаголы-те происходатъ и *дѣепричастія-та*, или *отглагольны-те нарѣчія*.

Дѣепричастіе-то не ся скланява, сирѣчь има въ вси-те числа толко по единъ падежъ.

Окончанія-та неговы сж за настояще-то време един. чис. м. и с. родъ ай, а, средний-а родъ има толко усѣчно-то. жен. ши, множ. общо шѣ за прешед. ый, ѣ. жен. ши, общо шѣ.

§ 49. Премѣнуванье-то на окончанія-та, що става въ наклоненія-та, времена-та, числа-та и лица-та на глаголы-те ся выба *спряженіе*.

Спряженія сж три, они сж отличавхтъ отъ помежду си отъ първо то и второ-то лице на настояще-то време.

Първо-то спряженіе въ първо-то лице кончава на ю, во второ-то на *еши*, както: вї-ю, вї-еши, глагол-ю, глагол-еши.

Второ-то на ѣ и *еши*; както: плет-ѣ, плет-еши.